

<sida1>

Brukspatronen Högädle
Herr Carl Gustaf Indebetou.
Nyköping & Forsa. [[Adressfältet på brevet](#)]

<sida2>

Karesuando den 28de April 1834

Vördaste broder!

Det drar långt ut innan mina Core-Spondenter få svar af mig, dels emedan jag bor öfverst i Norden, dels ock derföre, att jag Spar ihop flera bref, att besvara på en gång. Jag skyndar nu att besvara Din skrifvelse af den 5te augusti 1833, hvarest Du underrättar mig, att ett bref och växt Paquet framkommit, och lofvar att prestera något i stället. Detta hörs väl intet af, men det är icke heller så brådt om förr än jag börjar att genomgå mitt herbarium och se efter, hvad som kan vara behöfligt att förnya. Du torde heller icke hafva mycken tid att Spändera på Botaniska föremål, som är allt för mycket intagen af det verdsliga. Förrliden Sommar blef min familj åter förökad med en Doter den 3^{dje} i ordningen utom en son.

Mina Åkerbruks planer hafva visser[-]ligen torkat in, emedan jag kom att blifva placerad på ett ställe, som är nära Björk Regionen. Jag har nu uti 6, 7 år icke fått säden igen efter en Tunnas utsäde.

<sida3>

Nybyggare häromkring så ock verkligen icke sina åkrar för att få någon Spanmål, utan för att få halm, som af dem användes till bröd. Genom sin Boskaps Skötsel tillbyta de sig något ryska Rågmjöhl från Norrige, hvilket blandas till $\frac{1}{3}$ del med halmen. Likväl tyckas de må bättre än Bönderne i Norrbotten vid hafskusten, hvilka vid ett och annat infallande missväxt år, råka i yttersta nöd. — Förrliden Sommar fiks icke heller Potäter, som annars pläga växa någorlunda. Det blef i slutet af augusti en så långvarig köld och snö, att Potaterne fröso i Jorden. — Rofvor växa bäst i Karesuando. Sokker ärter icke ej [h]eller andra kryddgårdsväxter. Sommaren är för kort, och belägenheten sådan, att ingen månad är fri för frost. Detta är ordsaken, hvarföre jag måst slå mina odlings planer ur hågen. Fårafveln skulle visserligen på flera ställen i Lappmarken lyckas men icke i Karesuando, hvarest Sommararbetet är högst uselt och våtlandt. Hela trakten är nästan nedsänkt i kärr. Deremot finns i intet Land så ymning och god Renmose, som här. Du borde förmodligen hafva hört att Renmose användes som foder åt nötboskapen

<sida4>

jemte hö. Mosen är vanligtvis så lång, att den Isflen, som förorsakar Lapparne i södra Lappmarken så mycken skada, här icke gör den ringaste skada åt Renbetet; ty fastän ett halft quarters tjock Is lägger sig om hösten hvilket dock blott stundom händer på marken, förmår den ändå

Lars Levi Læstadius till Carl Gustaf Indebetou 1834-04-28

icke öfverskyla mosen. Lapperne äro således häromkring i allmänhet välmående, och skulle må ännu bättre, om de bättre vallade sina Rehnar, och aktade dem för vargar. Här finnas Ännu goda körrehnar. Jag har sjelf ofta kört 10 mil på Dagen med en och samma rehn. — Sådane äro de berättelser jag har att meddel[[a från](#)] Höga nordn. Föröfrigt lefver här ej [[en bit av sidan bortriven](#)] vanligheten. Din ankomst till K[[aresu](#)]ando lär icke ännu ske så snart efter Du ännu icke kommit längre på Dina resor, än till finnland. men att Du skulle vara välkommen, och Du skulle få äta färsk fisk och Renkött, samt god Filmjök det skulle icke vara att betvifla. en kopp Toddy skulle jag äfven bestå, men vin har jag icke. Jag ber om min okända hälsning till din Fru och familj samt förblifver med upriktig vänskap Din redelige

L. L. Læstadius